

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám. (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság.)
Előfizetési árak: egész évre 8 frt (16 korona); félévre 4 frt (8 kor.); 1/4 évre 2 frt (4 kor.). Egyes szám ára 16 kr. (32 fillér)

UJ FOLYAM XVI. KÖTET.

2. SZÁM.

BUDAPEST, 1893. JULIUS 9.

Osztrák-magyar érdem.

Haza viszik tetemeit
Most egy orosz ezredesnek,
Ki itt maradt azok közül
A kik *akkor* nekünk estek.

S mert a sírnál vége van az
Ellenséges indulatnak:
Erre bizony semmiféle
Ellenvetés nem akadhat.

Sőt ha hős volt, a kit visznek,
Megállunk ott tisztelettel,
Mert volt mindig lovagias,
Humánus a magyar ember.

S kimennek a honvédek is
Zászlóval, sok fényes tiszttel;
Ez is rendén volna, hisz' a
Katona katonát tisztel.

S rendén volna ez a dolog
Különösen már azért is,
Mivel *akkor* nem az orosz
Volt a bárbár, bestiális.

De nincs rendén, teringettét,
Nincs a dolog abba' rendén,
Hogy ha honvéd-ünnepély van,
Vekerle úr oda nem mén.

Nem mén oda pók Vekerle,
Mert megtiltják neki Bécsbül,
S még a derék honvédet is
Eltiltá az ünnepélytül.

Nos, *viszi* hát *ki* az orosz,
Vekerle, a magyar-osztrák...
S oly érdemet szerez mint a
Kik az orosz¹ ránk *behozták*.

A HÉTRŐL.

Kérem, nem látták Eötvös Károlyt?

Ni ni! Ép most búvik egy bokor mögé.

Kérem, nem látták Vekerle miniszterelnököt?

Ni ni. Az is most búvik egy másik bokor mögé.

Nem látták kérem Kaas Ivor bárót?

Ni ni! Az is most búvik egy harmadik bokor mögé.

Psz! Csinos leplezés készül holnapra a *Pesti Naplónak* meg a *Budapesti Hírlapnak*.

Én istenkém, én istenkém. Hogy is örülnek majd a kis előfizetők holnap.

Hol is kezdjem, hol is kezdjem?

Ahán! Megszólalt már Eötvös Károly. Hallgassuk csak mit mond.

— Itt vagy Vekerle Sanyika?

— Ühüm.

— Jaj te kedves miniszterelnököm, ne olyan hangosan! Hát ha közel van Kaas Ivorka?

— De biz a' nincs itt. Haza ment aludni, mert, hogy kifáradt a sok veszekedésben.

— Megesküdnél rá, hogy haza ment?

— Meg én! (Kaczagás a harmadik bokor mögül.)

— Mégis félek. Ha ő megtalálja hallani, hogy eladom neked a hazát, rögvést kiírja.

— Mondom, hogy nincs itt! (Elfojtott nevetés a harmadik bokor mögül.)

— Vekerle!

— He?

— Nem neveznéd ki valami méltóságra Kenessey Pongráczot.

— Hisz az nemzeti párti.

— Tedd meg!

— Ha parancsolod?

— Parancsolom.

— Akkor hát muszáj! De mit adsz helyébe te?

— Hát az egyházpolitikát. (A harmadik bokor ágai zörögnek.)

— Az elveiddel mi lösz?

— Azt is odaadom egy adag vaniliás krémért.

— Hej ha! Sokat követelsz Károly. Elég lesz neked egy szelet habos tészta.

— Legyen úgy. Elég lesz. De ne szólj róla Kaas Ivorkának.

— Ne legyek miniszterelnök, ha szólok.

A harmadik bokor mögött megszólal Kaas Ivor báró:

— Mindent tudok! Jusst is, jusst is! Mindent tudok.

— Végem van! — Így Eötvös Károly.

— Végem van! — Így meg a miniszterelnök.

Az ősök.

Lenézőleg s henczegeve kérdi egy fiatal arisztokrata, a gazdaggá lett gyárostól:

— Meddig tudja ön felvinni őseit?

Ez nagy nyugodtan mondja rá:

— Addig a meddig ön: egészen a majomig.

HASZONTALAN TUDNIVALÓK.

— **A francia diákok** a vakációt is tüntetésekre használják fel, a mi diákjaink pedig a tüntetéseket használják fel vakációzásra.

× **A polgári házasság** nem tetszik a «P. N.»-nak. Furcsa, mert az olvasóinak nagyon is kell a polgári gazdasszony.

▽ **Vilmos császár** az ő trónbeszédében az öreg istennel áldatta meg a képviselőket. Ilyen beszédre a legöregebb istenek sem emlékeznek.

+ **Az «Egyetértő» is!** Eötvös Károly körösi beszédére az E—s azt mondja, hogy az túllépi a politikai tapintat határát. Tanuljuk meg, hogy az egyenes nyíltság = politikai tapintatlanság.

⌘ **Teutsch** pan-germán püspököt eltemették. Mink is szeretnénk róla hazafias nekrológot írni, de azt mondja egy parancsolat: De mortuis nil, nisi bene. Tehát: nil.

‡ **Sajátságos emelés.** A tanügyminiszter úr nem nyugszik a vakációban sem. Most is emelgetéssel tölti idejét. Csak az a sajátságos, hogy ebben az emelgetésben nem ő izzad, hanem a tanulók szülői. Mert hát — a tandíjakat emeli a kegyelmes úr.

> **A függetlenségi párt** kibékülése immár kerékvágásba jutott; már *Eötvös Károly* és *Polónyi Géza* össze is jöttek — a *Vásonkeőy* váltohamisítási pör tárgyalásánál.

Nem tud németül!

Egy német vándorló legényt ugat a magyar paraszt kutyája, az szidja a kutyát meg a gazdáját is, de persze németül; arra megyen egy 5 éves kis leány s egészen komolyan mondja:

— Nem tud ám az kutya németül.

A SZÉTMENT BANDA,

Ifj. K-s M-n. No, ha ezek más-más nótát húznak, kíváncsi vagyok : hogy lesz ebből harmonia ?

A KARAVÁN

ATILLA HALÁLA.

100 Kóczán-arannyal díjazott szörnydráma 5 felvonásban.

Irtó Ódász-kár.

(Kiadta a Karaván.)

I. felvonás.

(Történik Etellakán, 449-ben Kr. u.)

Atilla (boszusan fölkel.) Szedte-vette, Krisztusa ne legyen odafönn annak a vén papnak, hogy már isten tudja hanyadszor kelljen meghalnom, hogy rajtam száz aranyat nyerhessen. Ha hún király nem volnék, azt mondanám a mit Ollósi: «Man kann's nicht mehr aushalten!»

Valamir-nix-dirnix (góth király, az ablakban megjelenik, s egy száz aranyas zacsót Atilla fejéhez vág.)

Atilla. Oh, ah, huh, bruh! (Meghal.)

Ódász-kár. (A másik ablakon megjelen püspöki botjával a zacsót elhorgássza.)

Minő dicső halál! Oh istenek,
Ilykép leütve bár én is legyek!

II. felvonás.

(Történik az első után 1440 évvel, Halason.)

Szálás Áron (egy karszéken alszik.)

Ódász-kár. (Az Atilla halála utolsó sorait olvassa föl neki.)

Szálkát nem rejt magában, csak csontot a
hal álla,
Erőszak által történt így Atilla halála.

(Oldalba dőfi Szálást, ki felocsúdik.)

Dramám ím ezzel ére véget,
S most mondd, mi erre véleményed.

Szálás. Hm, mum' brum, na jó!

Ódász-kár. Ép a Kóczán-díjra való,
E perezen küldöm föl Pulyának,
Mert holnap jár le a határnap,
Ne légyek püspök, hanem kántor,
Ha zsebembe ért' díj nem vándorl.

III. felvonás.

(Történik az Akadémia palotájában Szulimán főtitkár sötét irodájában.)

Szulimán. Megjötték a Kóczán-díjra pályázó darabok.

Pulya Pál. Tudom. Az «Atilla halála» című az Ódászé. Az öt első sorára emlékszem, mikor felolvasta, de a hatodiknál már elaludtam. Annak kell a díjat adnunk.

Szulimán }
Böjtösi } Természetesen!
Ollósi }

Pulya. Ki lesz még bíráló velem együtt?! (Mély hallgatás.)

A bírálóknak díj is jár.

Mind. Én, én!!!

Pulya. Tehát a rendes klikktagok: Böjtösi és Ollósi. Ollósi mindjárt megírhatná a bírálatot.

Ollósi. Jó. (Leül és ír.) A szokott sablon szerint? Akkor meg van, csak a ezímet irom bele. Hallják meg: «Az idei Kóczán-pályázatra csupa suszterinas által küldött pályamű érkezett be, melyek szerzőinek 25 botot kellene adni, nem hogy aranyakat. Kimagaslik azonban úgy színszerűség, mint drámai hatás, nyelvezet és szerkezet tekintetében az «Atilla halála» című darab, melynek főérdeme, hogy a tudomány legujabb vívmányai szerint Atillát ír a tudatlan nép által Atillának mondott név helyett. A bizottság a díjat e darabnak javasolja kiadni, a többi jelűzés levelet elhamvasztván». Írják alá. (Megtörténik.)

IV. felvonás.

(Történik négy év múlva egy szerkesztőségben.)

Első munkatárs: A törvényszéki csarnokban érdekes dolog lesz: egy nagy jezsuitának mint országos hazugnak leleplezése. . .

Szolga. (belép egy könyvvel kezében.) Ódász-kár «Atilla halála», új könyv.

Munkatárs. O-dá-dá dá-dá! . . . (Elalszik.)

Második munkatárs. Oh Salamon! (Hortog.)

Negyedik. Oh Heródes. (Alszik.)

Ötödik. Oh Álmos!! (Álmodik. A gázláng is elalszik s a gázmotor megáll.)

V. felvonás.

(Történik a XX. század sajtosánál.)

Sajtos. Igen tisztelt tanár úr, az Edison-sajt a világ legjelesebb terméke. Bátran ajánlom.

Inas (belép néhány könyvvel.) Künn van még 990 példány egy fölvgatlan könyvből. Ingyen adták ide ott a Kossuth-utca és Károlyi-utca sarkán levő Franklin-nyomdában, hogy csak vigyem el, mert ha valaki abba a szobába megy, a hol ezek voltak, nem lehetett kivárni, oly menten elaludt.

Sajtos (belenéz a könyvbe.) O . . . O . . . á . . . (elalszik.)

Irodalomtanár. «Atilla halála, irtó Ódász-Kár.» 1893-ban jelent meg, tehát alig husz év előtt. . . Ódász-Kár? Sohse hallottam ilyen költőt. . . rég halhatott meg. . . vajjon ki volt szegény??!

(Függöny végleg legördül.)

Bölcs bolondságok.

Nem lehet még ott baromfi-tenyésztésről beszélni, a hol a vörös kakas megjelenik.

*

Azért hogy az idő barázdákat szánt arcunkra, nem lehet öt jó gazdának mondani.

*

A halálról némelyek azt tartják, hogy az a vég, mások meg azt, hogy az a kezdet. Legigazabb pedig az, hogy a halál a vég kezdete, vagy a kezdet vége.

*

A csók asszonyok közt — a képmutatás egyik formája.

*

Fiatal leány csókja fiatal ember ajkán a boldogság tengere, melyben elmerül és oda vész a józan ész.

FIÁTH LUX.

A váratlanul feltűnt Fiáth-üstökös és a kaszinói glóbus riadalma.

ENTREFILETK.

Mért neveztek ki dinnyecsősszé Kardos Jánost ?

A kérdésre egyszerű a válasz. Eötvös Károly atyja fia Kardos Jánosnak. Eötvös előtt pedig meghunyaszkodik a kormány. A kormány meghunyaszkodott és Kardost kinevezték dinnyecsőssznek.

*

Lehet-e a nemzetnek bizalma a jövőben ?

A nemzeti párt, a Bizaynak csufolt nemzeti párt az, a melyben a nemzet megbizhatnék. De minthogy nem bizik meg benne, bizalma sem lehet jövőjében. Miért? Mert Eötvös már megint konferált Vekerle miniszterelnökkel.

*

Megvadult paripák.

Eötvös Károly tegnap a miniszterelnök fogatán hajtattott végig az Andrassy-uton. A lovak megvadultak s a kocszi szélvész gyorsasággal robogott. Egy becsületes, tehát valószínűleg neuzeti párti közrendőr, rákiáltott Eötvösre:

Tilos a sebes hajtás!

Eötvös megvetéssel szolt:

— Vak vagy tán! Nem látod, hogy a miniszterelnök hintójában ülök ?

A szolgalelkü közrendőr, volószínűleg elszakadt-párti, meghunyaszkodva emelte süvegéhez a kezét s pardont kért.

És még azt merik mondani, hogy nem a nemzeti párté a jövő ?

KRIDA NAFTALI UTODA A BŰRÓBAN.

Proktekánt írjo:

Fű- és székvárosi svábhegyi soját nyoroló, fürdő szabával, jol. 1.

Mogo Vigécz!

Kecskemétről soját kézzel és hódolattal hozzám intézett, impertinens hongjo áltol feltönő levelét megkoptom és mielőtt elalvastam valna a tőzbe daptám.

Mert:

Minek írjo mogo nekem edj Házpolitikai kérdésekrül?

Minek írjo mogo nekem Horváth Ádám beszámolójárul?

Minek írjo mogo nekem o kecskeméti pártjelölésről?

Minek ovotkozzo mogát o pártbamlásba és mért todjo rühügti ozon, hodj o Kerole gráf von Gábriel o nemzeti párt elkürisztülte Bizay Pártnak?

Mogo o Krida czé beeledjezése nélkül paletikal, o helyett, hodj a partékákon tól odno.

Különben is, nem mogáro, honem oz inteligens nadjkereskedőségre von fektetve o hozo sarsa és ne gandaljan, hodj mogo fogjo kopni oz odvari szállító czímet, még ho o nyokát kitüri is oz Útvüs Károl érdekeben.

Mert Útvüs sopán sak Útves. De edj gráf Zichy vadj edj gráf Eszterházy, o kinek o moltjo össze van menve o szamarú nopokkal és o kiknek tübb üsük valta, mint mogánok o jerekeikkel edjütt voloholesz: jobbon számithotnok oz én szinpatimro, mint edj demakrát ödjvét, o ki nekem 3 flóren und etliche kreuzer perkülségért mondjo reggeltül estig: «Áleszolgája!»

Hát o perkál szüvetekbül mi lett? Tol adott rajtok?

Mogom is nevetek, ho eszembe jot, hodj eztet o szüvet o Barach czég kilükte oz oblokon mint hoszno vehetlent és én behoztom oz ojtton mint elsü rendü angol jártmányt. Ho voloki o minüségts kétségbe vonná, felhotolmozom mogát o leghotásosobb esköre o mogo életétül kezdve a kedves tsoládjo életéig.

Ne feledjen a Krido czégtül a mottót: Minél jabb partékát igérni s minél rasszabbot odni.

A nevelünüvel tsinaljon edj Polónyi-Útvüs-fele edjzsegt. Vesszen össze vele s togodjo meg o jerek-tül oz én oposágomot. O mit mogáro roházván, morodok setübbi

Krido m. p.

U. i. Mast oz edjszer nem irak otóirotot.

Fünti.

A hold párbeszéde egy fiatal úrral.

Hold. Ha nem csalódom, ön, fiatal ember, légyottra jött ebbe a parkba?

Fiatal úr. Igen, uram.

Hold. Szabad tudnom: ki adott itt önnek találkát?
F. úr. Ó, az én imádott angyalom, az én szilfidem, Lilla.

Hold. Annak a királyi tanácsosnak a leánya, a ki a Csomó-utczában lakik?

F. úr. Az!

Hold. Hahaha!

F. úr. Uram! Ne feledkezzék meg magáról! Mit jelent az ön röhögése?

Hold. Oh, szerencsétlen fiatal ember, hát ön nem látja, hogy milyen csúnya játékot üznek önnel? Nem érzi, nem is sejtí, hogy a Lilla kisasszonynyal együtt eljön a papája is s a papa a bokrok mögé bujva, a kellő pillanatban elő terem és ráadja magukra szülei áldását?

F. úr. Mi közöm nekem ahhoz? Én akár mindjárt is kész volnék Lillámat oltárhoz vezetni, hiszen az örülésig szeretem őt. Ő fiatal, szép.

Hold. Fiatal?

F. úr. Természelesen! Tizennyolcz éves.

Hold. Tizennyolcz? Hahaha! Oh, szegény fiatal ember! De nem! Bármibe kerüljön is, megmentem önt. Tudja meg, hogy Lilla kisasszony nem tizennyolcz éves, mint a hogy ő mondja, hanem huszonnyolcz.

F. úr. Honnan tudja ön ezt?

Hold. Én ne tudjam! Éjjelenkint én mindenüvé betekintetek, még a legrejtettebb szobákba is, s egy ilyen alkalommal láttam az asztalon a Lilla kisasszony keresztlevelét. Abból tudtam meg, hogy hány éves.

F. úr. Oh én szerencsétlen!... De hát az ő rendkívüli szépsége?

Hold. Hm! az a divatkereskedésekből való.

F. úr. Gyöngyfogai?

Hold. Dr. Barna fogorvostól.

F. úr. Pompás haja?

Hold. Bizony még csak nem is Csillag Annától, hanem egy borbélytól.

F. úr. Istenem! lehetséges ez?

Hold. Egy szóig igaz, a mit mondtam. Nem egyszer láttam őt, mikor vetkezett.

F. úr. Most mit csináljak?

Hold. Fusson, meneküljön! Már látom Lilla kisasszonyt a papájával... loppal jönnek a bokrok közt.

F. úr. Uram, fogadja hálás köszönetemet! (Elfut.)
Úgy látszik valaki figyelmeztette.

Lilla. (Megjelenik a bokrok közül.) Apa, ő fut.

Papa. Ördög vigye el a dolgát!

Lilla. Jaj, rosszul vagyok, (elájul.)

Apa. (Hátára veszi őt és hazaig szüntelenül a mai haszontalan fiatalságról dörmög.)

A GONDOS SZÜLŐK,

Az apa. Az a csirke nagyon tápláló, csak mentől többet ennek a kis buksinak, hadd gyarapodjék.
Albina mama. De aztán talán ennek a véznának is adnék belőle.
Az apa. Minek? az úgy is beteg, még elrontaná a gyomrát.

KEDVES NAIVSÁG.

Gróf. Egy szóval: a kisasszonynak van valami rendkívüli vonzó tulajdonsága...

Nagy-gyáros leánya. Talán a takarékpénztári könyveim...?

Divatos regényekhez való kellékek.

A regény első részéhez: egy zongora, Beethoven-kótták, hodvilág, erkély, párna (a melyet az éj magányában könyekkel áztatnak), egy francia regény (mely ki van nyitva s úgy van ott feledve egy asztalon), egy ablak, mely az átelleni nyaralóra nyílik, veloczipéd (a melyen természetesen egy fiatal úr nyargal), rózsza (mely az «ő» erkélyéről esik le), park, fehér lóca a parkban, az orgonavirág kábító illata (lehet ott egy rózsabokor is), női keztyű (a melynek a fele a férfinál marad emlékül), egy kis üveg pompás illatszer és fülemile a bokorban.

A második részhez: Filagoria, tó (vagy patak), csónak, édes dal, egy fa törzsében odú (a levelezés közvetítésére), egy másik pár női keztyű, akáczelevél («szeret?, nem szeret?» találgatásra), sötét lépcső, házi pongyola (halvány rózsaszín vagy halvány kék), felkelő nap.

A harmadik részhez: Frakk, czilinder kalap, fehér férfi-ksztyű, virágcsokor, hozomány, családi ebédek, kikocsizások; vagy pedig: mérég, revolver, borotva, hátrahagyott le él (azzal a megjegyzéssel, hogy «önként mentem a halálba s annak okául senki más nem tekintendő»), egy csomag levél, kék koporsó; vagy pedig: lépcső, (a melyen lerepül az «illető»), bot a papa kezében, egy üveg árniká, jegyzőkönyv, ügyvéd, bíróság, szentszék, békéltető kísérletek, válóper.

TISZAI DALOK.

Ira: Pulya Pál.*)

I. Habár helyedben másfél éve
Honunkon a nagy Véknyi úr,
Olló-lanton: Rólad pedig csak
Oh Tisza! szakadtlanúl.

Kárpótlás ez, mert ellenzéki
Korodban úgy moeszkottalak,
Te Haynau- s Görgeihez méltó
Históriai nagy alak!

II. A kálvinistaság vezére
S abban új eszmék atyja vagy,
A szolgálai bizantinizmus
Ott pápaságod óta nagy.

De Erdély nélkül munkád ebben
Ily magas fokig nem halad,
Légy áldott, Erdély szolgálte,
A Tiszai vezér alatt!

III. A miniszteri tárcza téged
Császári fő-inassá tett,
Hatalomért s uralkodásért
Adád el elved s lelkedét.

Rómába írott leveleddel
Eladtad őseid hitét,
Császári s pápai ágens vagy —
A történelem így ítelt.

IV. De mi csak rólad kornyikálunk
Ódász s az olló-lantos, én,
Te közös svarezgelb ideálunk
A jogfeladás tengerén

Főrenddé bennünket te tettél,
Látván bennünk a hü lakájt,
Kik megtagadtak, ha intettél,
Elvet, multat, hitet hazát.

Barátid így levénk mi ketten,
Ott, hol Csernátóni vezér,
Testvérünk lön e fényes jellem.
— Örökre áldva légy ezér! —

S a két elnök: Elek a bokros,
S a rendjel kufár Várady,
Nagy György, a lelkes csángó-biztos
S a megcsódiült Móriéz Puli.

Ezek közé meltattál minket,
Mint kikkel lelkünk oly rokon,
Mind kálvinista, lelkes híved,
És osztó a konzokokon.

Igy akár ülünk, akár állunk,
Akár eléd hason csuszunk,
Ódászszal Rólad kornyikálunk,
Te Megváltónk, Kolumbuszunk.

*) A «Budapesti Szemle» júliusi füzetéből.

NYÁRI HANGULATOK.

— Ugy-e: nagysád Zavadzayné?

— Nem uram, én még leány vagyok.

— Oh kérem, én is jól tudtam azt, csak az első ismerkedésnél bókot akartam mondani.

— Tehát odaigérted a kezéd Csopáknak?

— Igen. Mit tehettem? Azt mondta: ha megtagadom tőle a kezem, a lábaimnál lövi magát agyon. Én pedig a lövés-pukkanástól mindjárt ideges vagyok.

Feleség. (Ábrándosan.) Ha most felfordúlna velünk a csónak, együtt halnánk meg.

Férj. Óh én jó uszó vagyok, kimenekülnék.

KÓKAI TÓBIÁS KÉPVISELŐ OTTHON.

Hiszen ügyes ember vagy te Tóbi, s még sem vagy főispán. Pedig, ha az volnál, de könnyen rá lehetne sózni valamelyik főszolgabíróra a Tinit, vagy a Málit. Hogy, te nem vagy házasságközvetítő? De nagyon is az vagy; hát nem segítettel-e megcsinálni a fuziót, de hogy szegény leányaid férjhez menjenek, az nem a te dolgod. Látod! Míg itt neked perorálok, már a Tini be is fonta a haját. Milyen ügyes leány. S még sem kell senkinek. Ugy-e Tóbikám most eljössz egy kis pamutot gombolyítani? Nem jössz? Majd meglátom. Hogy, te olvasni akarsz? Tűzre is rakom a Nemzetet meg a Magyar Ujságot felbontatlanul. Szeretnéd meglátni? Meg is látod. No tartsd feljebb a kezedet. Most egy sürgős interpellációt terjesztek eléd, de felelj rá, mert különben az asztal alá duglak. «Tekintettel arra, hogy leányaink, ha társaságokban, bálókban, majálison meg nem fordulnak, egészen elparlagiasodnak, továbbá soha férjhez nem jutnak: van-e tudomásod arról, hogy a kutyabagósi intelligencia hangversenynyel egybekötött majálist rendez, melyre mi is hivatalosak vagyunk s ha van tudomásod róla, megszavazod-e a báli ruhák költségeit?»

Igen vagy nem? No felelj Tóbiás, hisz talán még nem felejtetted el az igent. Ott lesz Fenyvessy Ferencz, Meszlényi s még többen; egyen talán megakad a dolog. Tehát megszavazod? Most szeretlek Tóbi! Ezért adok egy jó tanácsot. Most lesz szó a megyegyűlésen az egyházpolitikáról, menj be, beszélj ellene, hátha egy főispánsággal meneszt el Vekerle. Most pedig ne morogj. Hanem tartsd feljebb azt a pamutot.

Ki hiszi el?

Ő felsége a Jellasits-ezred tulajdonosává Kossuth Lajost nevezte ki.

A honvédség nemsokára tüzérséget kap.

Polónyi nem akart függetlenségi pártelnök lenni.

Az «Üstökös» ezután kormánypárti lesz.

A «Nemzet» hevesen követeli a honosítási törvény revízióját.

Ugron Gábor nem akar miniszter lenni.

A «Pesti Napló» Eötvöst munkatársul szegődtette.

Kossuth Lajost a nevenapján Lobkovitz hg. táviratilag fogja üdvözölni.

Apponyi nem szeretne miniszterelnök lenni.

Molnár Józsiásnah Vekerle felajánlotta a pénzügyi államtitkárságot, de ő kijelentette, hogy csakis a pénzügyminiszteri tárczát fogadja el.

FÜTTYELSI MÓCZL

VALÓSÁGOS BELSŐ TITKOS SAROK-ŐR BÁNATOS
MERENGÉSEI.

Mi is szerepeltünk o molt héten. Tortottonk edj ószeres nemzetközi kangresszt o meliken én o következő pantakat indítványoztam:

1. Edj hárdár sapán sok szerves élű lény lehet, o ki nek von edjleti sopkájó és edj kiváloztott helye oz ótezo szügleten.

2. Moszáj neki kimotadni, hodj o jüvü százodbon oz onokáinak valt legolább tizenkét üse.

3. O ki vodj o dogodt ábrázottol vodj o nodrágon toposztothható faltanassági hiánylotokkal todjő bizonyitoni, hodj o kidabatasaknál sopán o legnodjobbérüszoknok engedett.

4. O ki megesköszik, hodj o sok jerekektül nem tod edjenes odüt fizetni.

5. O ki legolább onnyit tod froneziáol, hodj ki todjő mandani: «Kisztihant exellencz.»

6. O ki o gráf Zichy Jenü jüngéd viszanyairól kellüképen tájékazva von.

És senki tübbet

7-szer: o ki o kényes szitoácziók elütt be todjő honyni o szemét.

Elhiszek, hodj o Palanye ki okorjő békölni oz Útvüssel, de sok okkor, o mikar minden ember ki szakta békölni, vodjis o mikar oz illetü «nincs tübbé».

O Bizoy o nemzeti bécsi párt kopto ezen o héten onnyit, o mennyibül megint csinálhatja mogánok edj oj pragrámmt legolább o szönidüre.

TOPÁZ GERZSON

AZ «ÜSTÖKÖS» SAJÁT KÜLÖN FELBŐTIZSOLTOZOTT

POÉTÁJA.

AKADÉMIAI MINTAVERSEZETEK.

I.

Milyen bús az én életem
Nélküled ó Lottikám!
Ha sokáig nem láthatlak,
Bizony meg is halok tán.

Elment kedvem az élettől,
Még a paszulyt sem eszem.
Ha sokáig nem láthatlak
Bizony elmegy az eszem.

II.

Oh te lányka! könnyű neked,
Mert van lakásod, kenyered,
Próbálnád csak szivem gyöngye,
Milyen rossz a sajt, ha gyöngye.

Komisz. Se ize se szaga,
Mint egy vizenyős ballada.
Süsse meg a ki csinálta!
Jössz-e Lottikám a bálba?

KAKAS-ÜLŐ

E héten adták elő a budai szinkörben a harmadik komikusnak, Kövessynek «Prímadonna» című bohózatát.

Mint már előre megirtuk, a darab hősnője Carola, a Somossy orpheum volt énekesnője, ki méltán büszke lehet, hogy nevét mint hő-

sökét szokás, színdarabban megörökítik. Valamint azonban a szép Carola is rövid idő alatt elvesztette érdekességét az

orpheum deszkáin úgy Kövessy bohózata is csak pár napig maradhatott műsoron a szinkörben. Különbö a darabon meglátszik, hogy Kövessy csak kontrát akart adni Megyeri és Gyöngyinek. Mint értesülünk utóbbiak már készülnek a recont-rára. A színgazgatók pedig nagyokat nevetnek a szép játéknak és bámulva tapasztalják, mily könnyen lehet zsúfolt házakat szerezni, ha van egy ügyes komikus, ki sok eljátszott szerepéből bohózatot tud faragni.

Egy jó adoma jut eszembe erről a darabról, mely körülbelül 1885-ben történt meg a népszínházban.

Ugyanis Evva színre akart hozni egy «Százszorszépek» című operettet, melyben a mi volt aranyos Ilkánknak kivágott hófehér ingecskében kellett volna szerepét végig játszania. Mielőtt Evva a darabot színre hozta volna, titokban főpróbát tartott s meghívta a fővárosi tanácsot, hogy az határozzon, lehet-e a darabot előadni? A böles tanácsnak a bájos Ilka rendkívül tetszett, de a darabot (erkölcsstelen dolgokba ütköző voltánál fogva) némelyek elleneztek, hogy színre kerüljön. Nézzük meg még egyszer; indítványozták a fiatalabbak. És megnézték másodsor is, Pálmaynak pedig volt gondja reá, hogy szép gömbölyű karjaival és formás bokaival a tanácsnak imponáljon. De a tanács most sem tudott határozni. Mit volt mit tenni, megnézték (nem a darabot) Pálmayt harmadszor is és miután már a szép Illusnak összes szép tulajdonait látták, egyhangulag elhatározták, hogy az operettet nem szabad színrehozni, részint mert erkölcsöt sértő, részint mert nem engedik, hogy Pálmayt ily kosztümben lássa a főváros; elég ha ők látták.

Igy történt Budán is. Serédy oly remekül játszotta az orpheumj énekesnő szerepét, hogy a budaiak félni kezdték, hogy majd a pesti oldalról átmenők azt fogják mondani: ezt ily hűn játszani lehetetlen és majd elítélik Saroltájukat. Már pedig a budaiak sokkal büszkébbek művésznőikre, semhogy valamit beszélni engednének rájuk és miután ők már ügyis látták Serédyt ebben a szerepben háromszor, ezért megkérték Krecsányit vegye le a darabot műsorrol s Krecsányi valószínűleg teljesíteni is fogja kérélmüket.

Gentry. Küldenők a t. példányt, de hova? Aztán hogy ne ütnök mi azokat? Csak figyeljen! — A mit elől kérdez: arra az a válaszuk, hogy akkor még az «Üstökös» a Jókaié volt! — **A. B.** A budai talányt nem lehet ki-

szedetni, olyan fura figurákból vannak azok a betűk. Pedig így érének valamit. — **V. P.** A B. F.-hoz irt verset nem közölhetjük, mert épen a mult számban volt hasonló tartalmú poéma. A küldeményből ezúttal csak az adomákat használhattuk. **A. s.** Jól szól! üdvözlét. — **R. ei J.** Már pedig kitartunk mellette. Ergo: a verset tessék valahol másutt elhelyezni. — **V. — L.** A Sz. és K. dolgába mi nem szólunk bele. Végezzék el egymás közt. Nem olyan fontos ügy, hogy megérdemelné a mi tintánk fogyasztását is. — **N. K.** Rendben van. A multkor vers nem volt alkalmas.

Több kéziratról jövőre.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre**

Bevall Lipót utóda.
SMOLKA JÁNOS
jó hírnevű kalapgyáros,
BÉCSBŐL.

Budapest, József-körut 72. sz.

Ajánlja gazdagon ellátott raktárát mindennemű bel- és külföldi nemez- és selyemkalapokban, urak és gyermekeknek, továbbá

Szalmakalapok nagy választékban, jutányos árakon.

Cylinderek 5 perc alatt vasaltatnak.

Javitások olcsón és pontosan eszközöltetnek.

Tisztán kölcsönös. — Rézvényesei nincsenek.

A legnagyobb és leggazdagabb
biztosító társaság a világon.

Biztosítéki alap 1893.
évi január hó 1-én:

**907 millió
frank.**

THE MUTUAL
NEW-YORKI ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG
Alapítva 1843-ban

Biztosít:

az ember életére,

minden módozat szerint.

Táblázatokkal és bővebb

felvilágosításokkal szolgál

a magyarországi vezérigazgatóság

Bécsi-u. 5. BUDAPEST Bécsi-u. 5.

FODOR JÓZSEF

fényképész

Budapest,

IV. Károly-körut 6.

Ajánlkozik egészen új és legtökéletesebb fényképek elkészítésére. Nagyítások régi képek után. minden nagyságban, valamint aquarell és olajban festett képek művészi kivitelére.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány (ártalmatlanságot jótállás), orvosi tekintélyek és szaklapok által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonkint 60 kr., 1., 2., 3., 4., és 5 frt. **Capottes Americains** tuzatja 2 frt, **Safetti Sponges**, női övszerek, Prof. Lister módszere. tuzatja 1., 2., 3 és 4 frt. **Ujdonságok. Pelyporus aventage** 1 frt 50 kr. Ujon javított női övszer 1886. márcz. 22-dike óta forgalomban. nagyelönnyökkel bir, nagy kedveltség miatt. Valodian csak

FEITEL LIPÓT-nál

kapható. **Wien, I., Kärtner-strasse Nr 36/U.** cs. k. kereskedelmi törvény-székileg bejegyzett cég és **Páris, 13. Rue des petites Ecuries**, keszpenz vagy utánvét mellett. — Egyetlen párisi képviselet Ausztria-Magyarország részére. — Egy teljes, használható 12 drbot tartalmazó minta-colectio 1 frt 80 kr. Magyar levelezés.

AZ

„ÜSTÖKÖS”

előfizetési ára:

negyedévre --- 2 frt.

félévre --- 4 «

egész évre --- 8 «

DALOK

(KÖLTEMÉNYEK 1875—1891.)

IRTA: SZABÓ ENDRE.

Vaskos 19 ivre terjedő kötet.

Ára 2 frt 50 kr.

Díszes kötésben 3 frt 50 kr.

Kapható:

RÉVAI TESTVÉREKNÉL

(Váci-utca 1. szám)

s általuk minden könyvkereskedésben.

HIRDETÉSEK

lapunk részére felvételnek

GOLDBERGER A. V.

hirdetési irodájában

Budapest, Váci-utca 9. sz.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend

a mohai

ÁGNES

forrás.

Legjobb asztali és üdítő ital. Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

A Kolera-megbetegedés ellen präservativ gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben mindenkor kapható

Édeskuty L.

es. és kir. udvari szállitónál Budapest.

Ugyszintén minden gyógyszerertárban, füszerkereskedésben és vendéglőben.

Uraknak.

Gyengeségi állapotoknál a Volta tanár rendszere szerint összeállított „galvano-elektrikus készülék önhasználatra” orvosok által ajánlatik és rendeltetik. E készülék összeállítása szigoruan tudományos alapon nyugszik. Zsebben könnyen hordható. A készülék leírása ingyen. Zárt borítékban 10 kr. levélbélyeggyért megrendelhető

AUGENFELD I.

elektrotechnikus és cs. kir. szabadalomtulajdonos által Bécsben, I., Schullerstrasse 18.